

(Kort bemærkning).

Mogens Lykketoft (S):

Jeg har ikke fulgt diskussionen den 29. april, men det, vi diskuterer i dag, var i hver fald ikke det, vi diskuterede den 29. april. Det er nemlig, hvad Danmarks input skal være til en EU-position i WTO-forhandlingerne. Og der mener vi, at det er fornuftigt at komme med et forslag til en tidsfrist, vel vidende at det kan blive en meget besværlig sag.

(Kort bemærkning).

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Hr. Mogens Lykketoft taler om diplomatisk krise. Hvis der overhovedet er en diplomatisk krise – jeg synes, det er et stærkt udtryk – så kunne det jo godt være, fordi Socialdemokratiet har ændret holdning fra i alle årene at have indgået i en meget bred politik og ladet være med at stille for skarpe krav.

Nu er der så pludselig kommet en situation, hvor der stilles skarpe krav, og der vil jeg godt i fortsættelse af hr. Rune Lund henvise til den betænkning til beslutningsforslag nr. B 9, som i øvrigt blev taget af dagsordenen i dag. Der er det jo således, at Socialdemokraterne i betænkningens bidraget netop argumenterer for at stemme imod dette beslutningsforslag fra Enhedslisten, fordi der er tale om klare tidsfrister. Man siger, at udenrigsministeren skal have en offensiv linje nede i EU forud for WTO-forhandlingerne.

Derfor kan jeg undre mig over, at man stemmer nej til dette forslag fra Enhedslisten, men at det nu pludselig i dag er vigtigt med en tidsfrist. Hvor er sammenhængen?

(Kort bemærkning).

Mogens Lykketoft (S):

Sammenhængen er, som jeg har beskrevet den. Men i øvrigt er den anden grund til, at vi sidder med to forslag til vedtagelse, at jeg i går havde en samtale med en udenrigsminister, der end ikke havde tid til at stikke hovedet sammen med oppositionen for at se, hvad der skulle stå i en vedtagelse, vi kunne blive enige om. Det synes jeg ærligt talt var uklogt.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Jeg giver ordet til næste ordfører, hr. Søren Espersen.

Søren Espersen (DF):

Der er allerede her fra talerstolen blevet sagt mange fornuftige ting så vel i ministrenes taler som fra Venstres ordfører, og der er ingen grund til, at jeg gentager de ting.

I stedet for vil jeg bruge min tid på at rette opmærksomheden mod korruption, som Dansk Folkeparti betragter som et af de allervæsentligste onder, når vi taler om samhandel.

Der er jo mange forskellige opfattelser af, hvad der er bedst for ulandene, når det gælder samhandel, men en ting formoder jeg, vi kan blive enige om, nemlig at jo mere handelsmæssigt lukket et land er, desto bedre er grundlaget for korruptionen. Dermed være ikke sagt, at korruption ikke findes i de lande, som har en fri handelsstruktur og et frit økonomisk system, for det er der jo som bekendt desværre også mange eksempler på. Men jeg synes, det bør ligge i baghovedet på regeringen, at enhver barriere på handel betyder, at myndighedspersoner, som har de tendenser, vil kunne se en fordel i mod betaling at lade handelen. Det gælder ilande og det gælder ulande.

Og på samme måde, som der er en klar sammenhæng mellem barrierer og korruption, er der også en sammenhæng mellem korruption og generel velfærd. I et korrupt land er forskellen på rig og fattig stor. Vindergruppen på den ene side er den, der kan betale sig fra at bryde loven henholdsvis myndighedsfolkene, som modtager betalingen, og tabergruppen er på den anden side den, som ikke har nogen myndighed, der gør, at den er værd at bestikke.

Hvis vi forestiller os et land, som havde et system, der var fuldstændig fri for handelsbarrierer af nogen art, så var i hvert fald den mulighed for korruption med hensyn til eksport og import forsvundet.

Generelt set forholder det sig sådan, at lukkede økonomier er mere korrupte end åbne økonomier, og at lande med en minimal korruption har mere velstand end lande med en høj grad af korruption. Det synes jeg er væsentligt at have i baghovedet, når der er stærke lobbykredse, som i det her spil slår til lyd for, at udviklingslandene i modsætning til ilandene skal have lov til at beholde deres handelsbarrierer.

Jeg forstår godt den betænkelighed, der kan være i at give markedet fuldstændig frit. Det er jeg heller ikke tilhænger af, for der kan bestemt ligge en stor risiko for, at udviklingslandene så at sige bliver løbet over ende. Jeg synes bare, at det her er nødvendigt at fremhæve, at jo større